

Berigtiges den saaledes forfaldne Leie ikke, efterat Eieren eller Kommissionæren, hvis Toldvæsenet veed at finde ham, derom er paamindet, eller er dennes Navn eller Opholdssted Toldvæsenet ubekendt, bekendtgjøres Varerne ved deres Mærker, Art og Slags i en af Stedets eller Egnens Tidender, som dertil bedst egner sig, hvorved tillige forklares: naar, hvorfra og med hvilken Skipper eller anden Veilighed de ere indførte. De herved forarsagede Omkostninger falde Varerne til Last i Forhold til det Rum, hver enkelt har optaget i den samlede Bekjendtgjørelse.

Melder Ingen sig inden 3 Maaneder efter denne Bekjendtgjørelse, optager Toldvæsenet en Fortegnelse over Varerne og bortfølger dem, efter forudgaaet Bekjendtgjørelse, ved offentlig Auktion, efter Omstændighederne til Forblivelse i Landet eller til Udførsel. Af Udbyttet afholdes Omkostningerne ved Bekjendtgjørelsen og Salget samt Pakhusleie og de Toldafgifter, som maatte være at erlægge.

Overskudet beregnes Statskassen til Indtægt. Men saafremt Eieren inden Forløbet af 3 Aar efter Salget melder sig og behørig godtgjør sin Eiendomsret til de folgte Varer, skal han være berettiget til at erholde Overskudet udbetalt.

Kapitel III.

Skibsafgiften.

§ 37.

I udenrigsk Fart, hvorved forstaas al anden Skibsfart end den, der efter Loven af 16de Juni 1879 om Ophævelse af Skibsafgiften i indenrigsk Fart er indenrigsk eller skal behandles som saadan, erlægges saavel ved Indklaring som ved Udklarering, med de nedenfor nævnte Undtagelser, en Skibsafgift af 50 Ore for hver Ton, som det løsfede eller ladede Gods bestuwer.

§ 38.

Naar et Skib paa samme Reise dels i indenrigsk dels i udenrigsk Fart, erlægges Skibsafgiften kun for det Gods, der føres i sidstnævnte Fart.

§ 39.

Skibsafgiften erlægges ifkun for det Gods, der virkelig lades eller løsfes her i Landet. Herunder er dog ikke indbefattet Skibets Proviant og andre Gjenstande til Brug i Skibet paa dets paagældende Reise, t. Ex. Stenkul i Dampskibe og Redskaber til Fiskefangst.